

Het Sliedrechts Dialect (583)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Jan

Jan is dôôd, zegge ze. Iederêên het ´m gekanne, mor niemand weet of ´t echt waer is. Waer weunden die trouwes de leste tijd? Hoevel jaer is tie geworde? Was tie ziek? Gêên mens die ´t fijne d´r van weet. Zowaer gêên êêns ´n rouwkaort of – affertensie . . .

Hij wier, warschijnlijk, gebore voor of tijdes d´n Eerste Wereldoorlog en was êên van de veule kaander in ´t grôte huishouwe. Vaoder waarkte zes lange daege in de week voor ´n hongerlôontjie en moeder de vrouw zwoegde zeuve daege voor d´r gezin. D´r klaaine huisie was vochtig en aarg bewaarkelijk. Mè grôte moeite en bittere aaremoei wier ´t spullechie draaiende gehouwe. De saomhorighaid was gelukkig aarg goed. Netuurlijk was t´r wel is wat in ´t drukke, rommelige gezin, mor as ´t ´r op aan kwam, wazze ze d´r voor mekaor. Aallemael!

Anderand en overaal

Jan groeide zonder perblêeme op. Speulgoed was t´r bekant niet, mor hij vermaakte z´n aage primaò mè kammeraodjies: vaere met de schouw, visse med een zelfgemaakte hengellat, bôômpie klimme en slôtjie springe, mogelijkheeje zát! Op school dee die aarg goed z´n best, mor van deurlere kon gêên spraoke weze. Zô gaauw mogelijk meeverdiene en thuis aalles afdraoge, ieder dubbeltjie telde! Anderande baontjies het ie gehad: in de bouw, op ´t land, in de febriek en op de wurf, zôwaer in de mijne, de visserij en in de baggerij. Van aalles het ie aangepakt. Aaltijd med een diep ontzag voor de baoze. Veul maots het ie gehad. Ze leefde in dezelfde omstandigheeje. Hard aanpakke, veraal nie zeure en ´t beste d´r van zien te maoke. Lange daege, weke en jaere. In ´t begin zonder vrije daege of vekansie. Overal het ie gewaarkt: in Amsterdam, in Rotterdam, in Groninge en Mestricht. Ok in Schaarpezeel, Tuitjehorn en Aolburg het ie z´n spore verdiend.

Aarg dankbaor

Hij trouwde med ´n maaisie uit z´n geboortedurp, Sij van Vlakbij. Ze kregge kaander, mor nie zô veul as t´r ouwelo. Aaremoei hebbe ze wel gekanne, en zurrege hebbe ze ok gehad. De Twêêde Wereldoorlog hebbe ze meegemaakt. Ziektes en verdriet zijn hullieze deur nie verbij gegaon. Toch hieuwe ze d´r aage staonde, wazze opgeruimd en zette deur. “Nie klaoge, mor draoge”, was t´r motto. Tja, ze wazze nou êêmel voor ´n dubbeltjie gebore . . .

As Jan, laeter in z´n fletjie, trug keek op z´n jeugd, z´n huwelijk en z´n gezin, was tie meer dan tevreeje. “Man, man, ´k heb ´t beterder dan dad ´k ooit hà durve drôome! Kijk nou is rond. Een keurige flet, mè centraole verwaarming, een wasmessien voor de vrouw en goed in de meubels. Iedere maond bedank ik in gedachte Vaodertie Drees, as t´r weer geld op m´n rekening gestort is. We hebbe gêên geld, mor we zijn aarg rijk, want we hebbe mekaor en we zijn gezond. Dus we hebben ´t goed, aarg goed! As ´k hêel eerlijk ben, mis ´k bij de jeugd wel is dankbaorhaaid. Dà kom volges

mijn omdà ze niks van ellende hebbe meegemaakt. Gêên mobelesaosie, gêên aaremoei en gêên oorlog. Ze wille aals mor meer. Twêê huize, twêê oto's en twêê vrouwe. Neeje, je ken nie meer dan tevreeje zijn en dà ben ik! Tevreeje en dankbaor, aarg dankbaor!”

Rouwaffertensie

Nou is tie d'r nie meer, zegge ze. Ongemaarkt en stillechies is tie heengegaon. Wie 'm gekanne het, ken allêên mor mè wardering en dankbaorhaaid an 'm trug denke. Daerom voor hum alsnog een klaaine rouwaffertensie:

Onlangs is van ons heengegaan, na een buitengewoon werkzaam leven,

JAN MET DE PET

Korsjonnoo

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôôme van de families Van Lêêuwe (nieuw) en Stoj in de “Genealogische Grabbelton” en veul nieuwe schoolklasfotochies met Slierechse gezichte...